10/05/2020

“Σήμερα είναι η τελευταία Κυριακή που λειτουργούμε κεκλεισμένων των θυρών”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, ετέλεσε την Κυριακή του Παραλύτου, 10 Μαΐου την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία αυτή, η οποία μεταδιδόταν τηλεοπτικά, ραδιοφωνικά και διαδικτυακά σε απευθείας μετάδοση, ήταν ουσιαστικά η τελευταία Θεία Λειτουργία, η οποία τελέσθηκε κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς την συμμετοχή και φυσική παρουσία των πιστών. Κατά την διάρκεια της μεταδόσεως οι τηλεθεατές είχαν την δυνατότητα σε υπότιτλο να βλέπουν το ακόλουθο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Αγαπητοί μου αδελφοί, Χριστός Ανέστη!!

Σήμερα είναι η τελευταία Κυριακή, που λειτουργούμε κεκλεισμένων των θυρών.

Από την επόμενη Κυριακή, 17 Μαΐου 2020, έρχεται μια νέα πραγματικότητα με την επιστροφή μας στον φυσικό μας χώρο, στο σπίτι μας, που είναι οι εκκλησίες μας και στην φυσική μας ζωή, που είναι η μυστηριακή μας ζωή.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας, εντός των προσεχών ημερών, θα μας δώσει αναλυτικές οδηγίες για το πως θα πορευθούμε μετά τις 17 Μαΐου και εμείς ως πιστά και αφοσιωμένα παιδιά της Εκκλησίας θα τις ακολουθήσουμε.

Ως Επίσκοπος και Πνευματικός σας Πατέρας θέλω να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για την εμπιστοσύνη που δείξατε στην Εκκλησία μας, να σας συγχαρώ για την καρτερία και την υπομονή σας στην μεγάλη αυτή δοκιμασία που περάσαμε όλοι μαζί, να σας επαινέσω για το ήθος σας, την υπευθυνότητα και την συνέπεια σας. Δοξάζω τον Θεό, που μου χάρισε εσάς, για να σας διακονώ. Λαό ευλογημένο και πάνω από όλα ευσεβή, φιλόθεο και φιλάνθρωπο. Με συγκίνησε η αγάπη σας. Ενώσατε τα δάκρυα σας με τα δάκρυα μου. Σας ευλογώ με όλο μου το είναι. Από την επόμενη Κυριακή και πάλι μαζί. Χριστός Ανέστη, αδελφοί μου ευλογημένοι! Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε!!

Ο Επίσκοπος της καρδιάς σας, ο Φθιώτιδος Συμεών”

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, ανέφερε:

«Αγαπητοί μου Πατέρες και αγαπητοί μου Αδελφοί.

Σήμερα είναι η τελευταία Κυριακή, όπου λειτουργούμε κεκλεισμένων των Θυρών, μέσα σε μία περίοδο πρωτόγνωρης δοκιμασίας για την ανθρωπότητα ολόκληρη, για την πατρίδα μας, αλλά και ιδιαίτερα για την Εκκλησία μας.

Από την ερχόμενη Κυριακή 17 Μαΐου, πρώτα ο Θεός επανερχόμαστε στη φυσιολογική μας ζωή, επανερχόμαστε στο φυσικό μας χώρο και φυσικός μας χώρος όλων μας ανεξαιρέτως, είναι οι Εκκλησιές μας, είναι οι Ναοί μας και η φυσική και η φυσιολογική μας ζωή, είναι η μυστηριακή ζωή, η λατρευτική ζωή, η ζωή της Εκκλησίας, τη σύναξης, της ευχαριστίας.

Να Δοξάσουμε τον Θεό που περάσαμε αυτή τη δοκιμασία με υπομονή, με καρτερία με εμπιστοσύνη στην Αγία μας Εκκλησία, διότι μονάχα η υπακοή και η εμπιστοσύνη στην Εκκλησία, είναι αυτή που φέρνει την ευλογία στη ζωή των ανθρώπων.

Αν νομίζουμε ότι η υπακοή καταξιώνεται όταν υπακούμε σε αυτά που μας αρέσουν, ή σε αυτά που μας είναι ευχάριστα, τότε σημαίνει ότι δεν έχουμε καταλάβει στη ζωή μας τι σημαίνει υπακοή, τι σημαίνει εμπιστοσύνη, τι σημαίνει πίστη, τι σημαίνει ότι είμαι συνοδοιπόρος και συνοδός και ακολουθώ και γίνομαι μαθητής του Χριστού. Αν νομίζουμε ότι η υπακοή είναι να λέμε ναι σε αυτά που μας αρέσουν, σε αυτά που μας αναπαύουν, τότε απλούστατα ομολογούμε, χωρίς να το καταλάβουμε ότι το κέντρο της υπάρξεώς μας είναι ο εαυτός μας και το εγώ μας.

Η πραγματική υπακοή βρίσκεται, όταν ο άνθρωπος ταπεινώνεται, εμπιστεύεται και αυτά που ενδεχομένως δεν μπορεί ούτε καν να κατανοήσει και = αυτά που δεν τον αναπαύουν και = αυτά τα οποία υπερβαίνουν τις επιθυμίες του. Μπορεί να φανταστεί κανείς ότι υπάρχει έστω και ένας κληρικός, οποιουδήποτε βαθμού, από τον Αρχιεπίσκοπο μέχρι τον τελευταίο μοναχό, τον τελευταίο ιεροψάλτη, τον τελευταίο αναγνώστη, τον τελευταίο νεωκόρο, γιατί όλοι είμαστε κληρικοί, ανώτερος και κατώτερος κλήρος, μπορεί να φανταστεί κανείς έστω και έναν κληρικό όπου γης, ακόμη και σε ένα σπήλαιο που είναι μόνος του, ο οποίος να χάρηκε; Να ικανοποιήθηκε; Να αναπαύθηκε από αυτή τη δοκιμασία, την οποία την περάσαμε και την οποία την περάσαμε από αγάπη θυσιαστική, από ταπείνωση και γιατί ο Θεός έτσι επέτρεψε για λόγους πνευματικούς, το αποτύπωμα των οποίων δεν το έχουμε ακόμη αντιληφθεί, αλλά θα το δούμε στο βάθος του χρόνου;

Είναι δυνατόν να ευχαριστήθηκε κανένας από μας λειτουργώντας μέσα σε άδειες εκκλησίες; Στα άδεια καθίσματα των ανθρώπων; Επίσης είναι πολύ δύσκολο να καταλάβουν κάποιοι άνθρωποι, ότι ναι, για όποιον αγαπά, ναι για όποιον αγαπά, και εμείς αγαπάμε με τη Χάρη του Θεού, είμαστε αμαρτωλοί και οι χειρότεροι των ανθρώπων, αλλά αγαπάμε τους αδερφούς μας. Ναι αδελφοί μου, στα άδεια καθίσματα και αυτής της Εκκλησίας και κάθε Εκκλησίας βλέπουμε, βλέπω, βλέπαμε, θα βλέπουμε και θα ευλογούμε και θα θυμιάζουμε, θα ειρηνεύουμε, όλους εσάς που εμπιστευθήκατε την Εκκλησία, που υπακούσατε, που κάνατε υπομονή, που μείνατε στο σπίτι, που προσευχήθηκατε, που γονατίσατε, που δεν δείξατε φαινόμενα πλατείας ή φαινόμενα θράσους ή φαινόμενα, ας μου επιτραπεί η λέξη κατά παραχώρηση, και κατά συγκατάβαση, μιας «μαγκιάς», μιας παρρησίας υπερβολικής, αλλά με σεμνότητα, με σιωπή, με καρτερία, μείνατε προσευχόμενοι μέσα στην κατ’ οίκον Εκκλησία, υπομένοντας και απουσιάζοντας από τις συνάξεις, όχι με τη δική σας θέληση, όχι λόγω της δικής σας αβελτηρίας ή νωθρότητας, αλλά γιατί έτσι μας είπε η Εκκλησία μας, και εμείς ανήκουμε στην Εκκλησία, δεν ανήκουμε στον εαυτό μας. Ανήκουμε στην Εκκλησία, δεν ανήκουμε σε σχήματα του κόσμου τούτου, δεν ανήκουμε σε ομάδες, δεν ανήκουμε σε σωματεία, δεν είμαστε οπαδοί αθλητικών συλλόγων, ανήκουμε στην Εκκλησία του Χριστού και Αυτήν ακολουθούμε και Αυτήν εμπιστευόμαστε και έτσι έρχεται η ευλογία του Θεού στη ζωή μας.

Μην επηρεαζόμαστε από εξωτερικές και φαινομενικές καταστάσεις. Τα εξωτερικά και τα θεαματικά, οι ψευτοανδρισμοί και οι ψετοπαλικαριές έρχονται και παρέρχονται. Αυτό που μένει είναι η σεμνότητα, είναι η ταπείνωση, η σιωπή. Αυτό που μένει είναι οι ευλογημένες ψυχές που ξέρουν να ακολουθούν τους πνευματικούς τους Πατέρες μέσα στην οδό της Σωτηρίας και μέσα σε ένα πέλαγος ζωής τόσο δύσκολο, για να μη χάνουν τον προσανατολισμό τους, το βλέμμα τους ατα μάτια τους από το Χριστό

Δεν σημαίνει καθετί το οποίο κληθήκαμε να εφαρμόσουμε, ότι μας εκφράζει, ότι είναι αυτό που θα θέλαμε, όπως φυσικά δεν θα θέλαμε και δεν θέλουμε ούτε το κακό να υπάρχει στην ανθρωπότητα, ούτε η ανισότητα να υπάρχει στην ανθρωπότητα, ούτε η φτώχεια, ούτε η αρρώστια, ούτε ο πόνος, ούτε ο θάνατος. Καλούμεθα όμως να παλέψουμε, να πορευθούμε, να διαχειριστούμε και καλούμεθα να δώσουμε τη μαρτυρία του Εσταυρωμένου Ιησού μέσα σε έναν ταραγμένο κόσμο. Καλούμεθα δηλαδή και εμείς στον παράλυτο κόσμο στον οποίο ζούμε, σαν τον παραλυτικό της σημερινής περικοπής, καλούμεθα να του πούμε ότι έχεις άνθρωπο, ότι δεν είσαι μόνος, ότι η Εκκλησία είναι η απάντηση στο ερώτημά σου, στο παράπονο σου «και άνθρωπον ουκ έχω». Η Εκκλησία είναι ο άνθρωπος, ο

Θεάνθρωπος τον Οποίο έχεις για να θυσιάζεται για σένα, να ταπεινώνεται για σένα, να σε παίρνει στους ώμους της, να σε παίρνει στην αγκαλιά της, να σε βάζει και να σε βουτάει μέσα στην κολυμβήθρα πού είναι η μυστηριακή Της ζωή, που είναι η Χάρις Της, που είναι οι δωρεές του Αγίου Πνεύματος, όπως αυτές διαχέονται μέσα στο Συνοδικό πολίτευμα της Εκκλησίας μας.

Αισθάνομαι την ανάγκη με ιδιαίτερη συγκίνηση, να απευθύνω σήμερα ένα μεγάλο ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου σε όλους τους Κληρικούς της Μητροπόλεως μας, σε όλους τους ιερείς μας, τους πρεσβυτέρους, τους διακόνους, τους μοναχούς, τις μοναχές σε όλους τους συνεργάτες μας, οι οποίοι έδειξαν υποδειγματική συνέπεια, σοβαρότητα, υπευθυνότητα στη διαχείριση αυτής της δύσκολης και πρωτόγνωρης κατάστασης, που πάνω από όλα ήταν δύσκολη και πρωτόγνωρη κατάσταση για τον Επίσκοπο τους, για εμένα καθότι μάλιστα το φετινό Πάσχα ήταν το πρώτο μου Πάσχα στη Φθιώτιδα, το πρώτο Πάσχα μαζί.

Θέλω να σας ευχαριστήσω όλους αδελφοί μου, όλο το λαό του Θεού, να υποκλιθώ μπροστά σας, μπροστά στο ήθος το Εκκλησιαστικό, στο φρόνιμα το σωστό, μπροστά στη συμπεριφορά σας την υποδειγματική, την εμπιστοσύνη σας και την αγάπη σας στην Εκκλησία.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς, που ενώστε τα δάκρυα σας με τα δικά μου δάκρυα, όλους εσάς που γονατίζατε μαζί μου, όλους εσάς που προσευχόταν μαζί μας, όλους εσάς που ψάλατε μαζί μας, όλους εσάς που μοιραστήκατε τις αγωνίες σας με τις αγωνίες μας, όλους εσάς που η προσευχή σας ήταν το αμοιβαίο στήριγμα του ενός προς τον άλλον. Θέλω να σας ευλογήσω μέσα από την καρδιά μου, να σας ευλογήσω με όλη μου την ψυχή, να κοιτάξω στο πρόσωπό σας, στα μάτια σας τον καθένα και την καθεμία από σας. Να ξέρετε ότι έμπαινα και μπαίνω κάθε μέρα στα σπίτια σας, στις οικογένειές σας. Όχι περίεργα, ούτε εξουσιαστικά, ως αδελφός και πατέρας και φίλος για να προσευχηθώ και να απαλύνω τις δυσκολίες, τον πόνο, τις αγωνίες, τις αρρώστιες, την αβεβαιότητα για το αύριο.

Εύχομαι ο Θεός να ευλογεί τα σπίτια σας, να ευλογεί τις οικογένειές σας, να ευλογεί τα όνειρά σας, να ευλογεί κάθε πτυχή της ύπαρξης σας.

Και από την Κυριακή την επόμενη που θα επανέλθουμε και στην λατρευτική ζωή, ήδη επανήλθαμε στην ατομική, προσωπική μας προσευχή στο Ναό. Θα ήθελα να παρακαλέσω, να ακολουθήσουμε πιστά τις οδηγίες της Εκκλησίας μας, της Ιεράς μας Συνόδου. Εμείς ακολουθούμε την Ιερά Σύνοδο γιατί δεν είμαστε κανένα ξέφραγο αμπέλι, ούτε κανένα ασκέρι που βαδίζει στα τυφλά, αλλά έχουμε οδηγό τον Χριστό, ο Οποίος μας υπέδειξε να πορευόμαστε Συνοδικά στην Εκκλησία και όχι ατομικά, όχι με τις απόψεις τις προσωπικές ή περιορισμένων συλλογικοτήτων,

αλλά με το φρόνημα και την απόφαση της Εκκλησίας. «Ούτως έδοξε τη Αγία και Ιερά Συνόδω». Θα ακολουθήσουμε πίστα με προσοχή και με συνέπεια όλες τις οδηγίες της Ιεράς Συνόδου, για να επανέλθουμε ομαλά και όμορφα, για να μη δώσουμε το δικαίωμα σε κανέναν θρασύ να εμπαίζει, να βλασφημεί, να κοροϊδεύει τα Άγια των Αγίων και την Εκκλησία του Χριστού.
Ασφαλώς πονάμε και για όλους αυτούς που βλασφημούν πονάμε και για όλους αυτούς οι οποίοι καθυβρίζουν, συκοφαντούν. Πονάμε για όλους αυτούς, οι οποίοι σατιρίζουν, διακωμωδούν τα Άγια των Αγίων. Πονάμε, γιατί και αυτοί είναι παιδιά μας, ταλαίπωρα παιδιά μας, μέλη των οικογενειών μας είναι και αυτοί, δικοί μας άνθρωποι είναι και αυτοί. Δεν μπορούμε κανένα να ξεχωρίσουμε από το πεδίο της ευθύνης μας και η προσευχή μας για όλους αυτούς, οι οποίοι δεν γεύτηκαν τη Χάρη του Θεού και για αυτό δεν μπορούν να καταλάβουν τι εστί Χάρις Θεού και κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια. Διότι όταν έχεις κόλαση μέσα σου, κόλαση βλέπεις και γύρω σου, όταν έχεις μέσα σου επιπολαιότητα, επιπολαιότητα βλέπεις και γύρω σου, όταν έχεις μέσα σου ελαφρότητα, ελαφρότητα βλέπεις και γύρω, όταν έχεις μέσα σου εγωισμό, εγωισμό βλέπεις και γύρω σου, όταν έχεις μέσα σου ιδιοτέλεια, ιδιοτέλεια βλέπεις και γύρω σου, όταν έχεις μέσα σου βόθρο, βόθρο βλέπεις και γύρω σου. Ανάλογα με το τι έχεις μέσα στην καρδιά σου, αυτό επηρεάζει και την προσέγγισή σου μέσα στον κόσμο. Εμείς οι χριστιανοί όμως καλούμαστε να έχουμε παράδεισο μέσα μας, για να βλέπουμε παράδεισο τον κόσμο. Χριστό να έχουμε μέσα μας, για να βλέπουμε Χριστό στον κόσμο. Αγάπη να είναι γεμάτη η καρδιά μας, για να προσεγγίζουμε με αγάπη και κάθε ταλαίπωρο άνθρωπο και υβριστή ακόμη της πίστεως του Χριστού. Υπομονή να έχουμε μέσα μας, καρτέρια να έχουμε μέσα μας, καλοσύνη, ανεξικακία, συγχωρητικότητα.

Με αυτές τις απλές σκέψεις θέλω να ευχηθώ Καλή Ανάσταση. Τώρα έρχεται η Ανάσταση, η Ανάσταση από τη δοκιμασία, από τη σιωπή και τη βουβαμάρα όλων αυτών των πολλών ημερών. Και το πλήρωμα του χρόνου, ο καιρός, όταν θα έρθουν άλλα γεγονότα και θα απομακρυνθούμε από την τρέχουσα επικαιρότητα, που μας έχει βομβαρδίσει με πληροφορίες και με διάφορα συναισθήματα, θα μπορέσουμε να αξιολογήσουμε καλύτερα πράγματα και καταστάσεις.

Να Δοξάσουμε τον Άγιο Θεό, που μας προφύλαξε και δεν επέτρεψε να υποστούμε μεγάλη οδύνη πολλών θανάτων και πολλών απωλειών. Να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Θεό, που έδωσε την υγεία στους περισσότερους ανθρώπους, να Τον παρακαλέσουμε να αναπαύσει στην χώρα των ζώντων αυτούς που νόσησαν και χάθηκαν και έφυγαν, αλλά και όλους όσους ασθενούν με οποιαδήποτε ασθένεια και οποιαδήποτε δυσκολία, να δώσει υγεία ο Θεός και η επανάκαμψη των δυνάμεων σε όλους τους αδύνατους.
Του Κυρίου είμαστε, σε Αυτόν ανήκουμε, μην το ξεχνάμε ποτέ. Δεν ανήκουμε στον

εαυτό μας, ανήκουμε στο Χριστό και ο Χριστός είναι ο Κύριος της ζωής και του θανάτου. Αυτός δίνει, Αυτός αφαιρεί, Αυτός γνωρίζει ποιο είναι το Άγιο και το ωφέλιμο για μας. «Πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα», αδελφοί.

Να είμαστε ενωμένοι, το θερμοπαρακαλώ και ικετεύω. Μην επιτρέψουμε στον διάβολο, να διαβάλει τις σχέσεις μας, τις μεταξύ μας, όλων των ανθρώπων. Αυτή είναι η μεγαλύτερη απάτη και πλεκτάνη και παγίδα του διαβόλου. Να διαιρεί και να διχάζει, να βάζει λογισμούς στον άνθρωπο, να δημιουργεί καχυποψίες, σενάρια συνωμοσίας και εντέλει αντί ο άνθρωπος να βλέπει τον άλλον αδελφό του ως πλησίον και φίλο, να τον βλέπει ως εχθρό και ως αντίπαλο.

Μην το επιτρέψουμε εμείς οι χριστιανοί αυτό στην καρδιά μας. Να κρατήσουμε την ενότητα της πίστεως και την ενότητα της καρδιάς μας. Να ανεχόμεθα αλλήλους εν παροξυσμώ αγάπης και καλών έργων. Ο ένας να υπομένει τον άλλον, αλλά πάνω από όλα να είμαστε ενωμένοι και αγαπημένοι. Αυτό σημαίνει παιδιά της Εκκλησίας, αυτό σημαίνει Σώμα Χριστού, αυτό σημαίνει κοινωνία πραγματική ανθρώπων και όχι θηρίων, κοινωνία Θεουμένων ανθρώπων και όχι αγρίων θηρίων.

Με αυτές τις ευχές και με πολλή – πολλή αγάπη και πάλι σας ευλογώ και σας κατασπάζομαι όλους. Σας ασπάζομαι με όλη μου την καρδιά, με όλο μου το είναι. Ανυπομονώ και πάλι να ανταμώσουμε. Έρχεται η ώρα. Από το ακίνητον επανέρχομαι και πάλι στο αεικίνητον και μάλιστα δεν θα είναι αεικίνητον, θα είναι υπέρ – αεικίνητον για να συναντηθούμε και να βρεθούμε και να συνεχίσουμε την όμορφη πορεία μας.

Σας παρακαλώ όλους από τα σπίτια σας, όσοι μας βλέπετε από την τηλεόραση, όσοι μας ακούτε από το ραδιόφωνο, όσοι μας ακούτε μυστικά μέσα στην καρδιά σας, γιατί μας ακούν και άνθρωποι που δεν έχουν ούτε τηλεόραση, ούτε ραδιόφωνο, αλλά έχουν καρδιά που ξέρει να επικοινωνεί, έχουν καρδιά που ξέρει να αγαπά και η καρδιά που αγαπά δεν χρειάζεται ούτε δίκτυα, ούτε διαδίκτυα, ούτε δορυφόρους, ούτε σήματα, ούτε μπάντες των FM. Η καρδιά που αγαπά ξέρει να επικοινωνεί. Ανοίξτε τις καρδιές σας, ενώστε τις καρδιές σας ανοίξτε το στόμα σας όλοι μέσα στο σπίτι και όλοι μαζί να ψάλλουμε το Χριστός Ανέστη!».

Φωτογραφίες
Star Κεντρικής Ελλάδος